

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 » — »
Negyedévre . 5 » — »
Egy óra . . 1 » 70 »
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

viszsa nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A vízvezeték kibővítése.

Pécs, 1901. aug. 28.

Elérkeztünk végre ahhoz az időponthoz, mikor már komolyan hozzáfoghatunk folytonos vízmizériáink gyökeres orvoslásához. A pénteken megtartandó városi közgyűlés fog dönteni a tervezett vízműkibővítés munkálatainak kiadása tárgyában, ami minden esetre komoly megfontolást igényel a városatyák részéről. Sok mindenféle tekintetet kell itt mérlegelniük, nehogy a döntésnél káros egyoldalúságba essenek.

Fontos szempont a kérdés pénzügyi oldala, mert a város anyagi helyzete a szigorú takarékossgot követeli. Főtekintetnek azonban mégsem ezt tartjuk; mert a takarékosági szempont tulhajtásával könnyen úgy járhatunk, mint a fősvény, aki a közmondás szerint kétszer költ, mikor mindenben a legolcsóbbat keresi.

A takarékosági szempontot tehát lehetőleg össze kell egyeztetni a megbízhatósági tekintettel s ezért nem szabad visszariadnunk némi csekély áldozattól sem, ha ezért oly cégek munkáját biztosíthatjuk, a melyeknek eddigi működése garanciát szolgáltat arra nézve hogy a mire vállalkoznak, azt kifogástalanul szolgáltatják is. És itt hangsúlyoznunk kell, hogy ebben a tekintetben nem tartjuk elegendőnek pusztán az anyagi biztosítékot. Mert ha valamelyik vállalkozó nyújt is elegendő anyagi biztosítékot arra nézve,

hogy esetleg hiányosan vagy hanyagul szolgáltatott munkáiból származó kárát megtérítheti a városnak, ez olyan intézménynél, mint a vízvezeték, a melynek működési zavarai oly óriási hátrányokat hárítanak a lakosságra, csak gyöngye vigasztalás. Arra kell tehát törekedni, hogy olyan vállalkozók kaphják meg a munkát, akikről emberi számítás szerint eleve biztosak lehetünk, hogy ellenük kártérítési igény érvényesítésére nem is lesz szükségünk.

A harmadik és mondhatnók főszempont az, hogy az a nagy összeg, a melyet a város erre a munkálatra áldozni kénytelen, a helyi forgalom gyarapítására és termékenyítésére szolgáljon. Mert ha helyi iparosaink és vállalkozóink igényei a munkálatoknál pár ezer koronával magasabbak is, mint a tömegmunkára berendezett fővárosi vállalkozók ajánlatai, nem szabad felednünk, hogy a városnak jól fölfogott érdeke mégis csak az, hogy az itt lakó iparosokat lássa el munkával elsősorban, mert ezek gyarapodásával közvetve busasan megtérül az a csekély kiadási többlet, gyarapodik a polgárság teherviselési képessége s a helyi munkásoknak juttatott kereset emeli a helyi fogyasztást, tehát a ruházati és élelmi cikkek árusítóinak forgalmát is, a mi által ezeknek is könnyebbé tesszük a városi terhekhez való hozzájárulást.

Lássuk már most, miként érvényesül ez a hármas szempont a tanácsnak abban

a javaslatában, a melylyel a vízvezeteki munkálatokra beérkezett ajánlatok eredményét elének állítja.

A tanács Keller József budapesti mérnöknek az összmunkálatokra tett ajánlatát javasolja elfogadtatni, mert ez 16.5% engedményt ad, a mi megfelel 67230 k. 57 fillér engedménynek, míg az egyes munkálatokra érkezett ajánlatok összegezéséből csak 64633 kor. 29 fillér engedmény származik; tehát a Keller-féle ajánlat 2597 kor. 28 fillérrel előnyösebb az egyes munkálatokra tett legolcsóbb ajánlatoknál. Ha pedig a gépberendezés villamos erőátvitelre készül, akkor a Keller féle ajánlat 8367 kor. 28 fillérrel olcsóbb az egyes munkálatok ajánlatainál.

Egy négyszázezer koronás munkálatnál a 2597 koronás, de még a 8367 koronás különbözet sem képezhet olyan döntő momentumot, hogy az minden más szempontot legyőzhessen. De meg ez a pénzbeli különbözet is változhat, mert az egyes munkálatok árainál a tanács a föld- és kőműves munkákra, a mázó és üveges munkákra nézve ajánlat hiányában a teljes előirányzati összeget vette számításba, pedig az ezekre kiírandó pótajánlati eljárás tudunkkal szintén eredményezne további engedményeket. Így a július 31-én megtartott árlejtésen a 31.969 kor. 90 fillérrel előirányzott föld- és kőműves munkákra azért maradt eredménytelen a tárgyalás, mert Eisner Dóci vállalkozó, aki ezekre a munkákra akart ajánlatot tenni, a tárgya-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy vasuti baleset.

(Humoreszk.)

Németből: Ország Popl.

(Folyt. és vége.)

Egy francia, vagy egy német egész egyszerűen a férfit egy sarokba huzta volna és ott fülébe sugja a valóságot.

Hanem az angolok az ilyen dolgokban félelmesen gyávák. És mr. Chuckerben nem volt bátorság egy idegen előtt bevallani, hogy nadrág nélkül ül a kupéban.

Még kétszer, vagy háromszor dörmögve ismételte »Hu!« és haditerve sikerült, mert a férfi és a hölgy egész bizonyosak voltak a felől, hogy egy örüttel utaznak együtt.

Természetesen, a hölgy mindjárt kiáltozni kezdett. — Ugy látszott, nagy mérvben ideges volt és az ijedséget már el nem viselhette.

Hogy a dolgot még ravaszabbá tegye, merev tekintettel folyton az asszonyon csüngött, oly annyira, hogy a nő félelmének már nem volt határa.

A férfi azonban kezébe ragadta esernyőjét és így fölfegyverkezve védőleg neje elé

állt. Erre Chucker is megragadta az esernyőjét és hogy egészen trjngőnek lássék, feje fölött fenyegetőleg többször megforgatta, akár csak egy indian a toma-hawkját.

Igy állott egymással szemben a két ellenfél, a mint a vonat a hanvelli állomásra ért. A férfi tüstént kiugrott az ajtón, még pedig az ellenkező felén, csak hogy Chucker előtt ne menjen el, és nejét leemelte, kinek folytonos kiáltozása most könyekbe tört ki.

Chucker már megkönnyebbülten dörszölte kezeit és hálát adott az égnek, hogy megszabadult tőlük.

— Csak robogna most tovább a vonat, — gondolá magában, hogy végre felöltözködhethetném.

Az ablakot elfüggönyözte és örült, hogy egyedül van.

Azonban nem szabadulhatott meg ilyen könnyen! A sors másképp rendelte!

Nagy zaj keletkezett a perronon.

A férfi az egész dolgot közölte az állomáselőjáróval; néhány kalauz és hordár pár szót meghallott belőle és csakhamar elterjedt a hír, hogy a vonaton egy örült van. Több utas kinézett a kupé-ablakon és erősen, hevesen tiltakozott, ők nem utaznak tovább egy örüttel. Az állomási előjáró, hogy a törlaklatott kedélyeket megnyugtassa, a kocsit felé tartott, a melyben Chucker a függönyök mögött nyugodtan ült és a dologról semmit sem

sejtett. Gondolataiból fölírta az állomási előjáró, a ki az ajtót hevesen fölrintotta és erős hangon rákiáltott:

— Ugyan mondja, mi baja önnek tulajdonképen?

— Se . . . em . . . mi! Ne . . . e . . . kem? Se . . . em . . . mi! — dadogott a megrémült Chucker. — De ugyan, mi bajom volna? — válaszolá aztán nyersen.

— Nem óhajtana ön kiszállani, uram?

— És ugyan miért? Az én jegyem Windsorig szól.

— Windsorhoz itt szállnak át, uram, — válaszolta az előjáró, a ki erősen meg volt már győződve a felől, hogy Chuckernek nincs rendben minden.

Chucker csaknem kétségbe esett! Mit tegyen?

— Kiszállni? Nem, nem tehetem!

— Ön nem teheti? Mit jelentsen ez?

— Édes Istenem . . . Uram! — mondá végre halkán, mélyen elpirulva — ha már igazán tudni akarja: nem szállhatok ki, mert — szó, a mi szó — nincs nadrág rajtam.

Az előjáró azonban csodálkozásában hangosan telkiáltott:

— Mi . . . i . . . i . . . it?? Nadrág nélkül?? — És a mögötte álló tömeg ismételte a csodálkozó szavakat: — Nadrág nélkül??

lás kezdetén még nem volt jelen s csak annak folyama alatt jelentkezett, mikor ajánlatát már nem vették figyelembe. Ez a vállalkozó pedig tudtukkal a 31.969 kor. 90 fillér előirányzati összegből 5% ot lenne hajlandó engedni s így a különbözet a Keller-féle és az egyes munkálatokra érkezett ajánlatok közt ezzel is csökkenne.

Ami a megbízhatóságot illeti — a nélkül, hogy a Keller J. cég megbízhatósága fölött pálcát törni akarnánk — kétségtelen, hogy az teljesen ismeretlen előttünk, míg az egyes munkálatokra ajánlatot tevő, többnyire helybeli cégek mindegyikünk előtt ismertek. Csak azt jegyezzük meg, hogy Keller József mérnök, kinek cége alatt a vállalat ma is működik, nemrég meghalt s a vállalat mai tulajdonosa annak özvegye. A tanács előterjesztésében azt mondja hogy a beszerzett értesülései szerint a Keller-cég eddig teljesített munkálatai után teljesen megbízhatónak bizonyult. Kérdés azonban, hogy az elhunyt szakértő tulajdonos munkálataiból lehet-e következtetést vonni a cég ezentúl való munkálatainak megbízhatóságára. Nincs kizárva a megbízhatóság ezentúl sem, de biztosítékunk erre nézve nincsen.

A harmadik szempontot illetőleg kétségtelen, hogy az egyes munkálatokra ajánlkozók érdemelnek inkább figyelembe vételt, mint a budapesti cég, mert azok többnyire helybeli kipróbált cégek; a tanácsnak az a kikötése pedig, hogy a Keller cég a nyomóvezeték, a villamos jelző és telefon készítésén kívül minden egyéb munkát pécsi iparosokkal tartozik készíttetni, vajmi gyöngye orvosság. Mert a nyomóvezeték, a villamos jelző és telefon összköltsége előirányzat szerint 271944 koronát, tehát az összes költségnek 67%-kát teszi, s a még megmaradó 33% ka az összes költségnek sem maradna a pécsi iparosok kezén, mert ha a fővárosi vállalkozó ezt a 33%-nyi munkát pécsi ipa-

rosoknak adja is ki, abból minden esetre első sorban a maga hasznát veszi ki s kevesebbet juttat az alvállalkozásra kényszerített pécsi iparosoknak, mintha ezek közvetlenül lehetnének vállalkozók.

Minden ok a mellett harcol tehát, hogy a munkát a külön ajánlkozott helyi iparosoknak adjuk; persze itt sem föltétlenül a legolcsóbbakat válogatván ki; mert ezeket mindnyájan közvetlenül ismerjük s így megtudjuk ítélni, hogy melyik ajánlat a legelőnyösebb, ha mindjárt nem is a legolcsóbb.

Igy egyesíthetjük legjobban a felforolt három szempontot a város és polgárai javára.

* **Városi közgyűlés.** Pécs szab. kir. város köztörvényhatósági bizottsága pénteken, augusztus hó 30 án délelőtt 9 órakor tartja rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal:

1. Előterjesztés a legutóbbi rendkívüli közgyűlésről felvett jegyzőkönyv hitelesítése érdemében. 2. *Polgármesteri jelentés.* 3. Belügyminiszteri leirat Pécs szab. kir. város közönségének a *magánorvoslás díjazása* dolgában kiadott miniszteri szabályrendelet elleni föliratára. 4. Belügyminiszteri rendelet a *házbérfillérek beszedése és kezelése* tárgyában alkotott újabb szabályrendelet jóváhagyása tárgyában. 5. A m. kir. belügyminiszter rendelete az *indóház-uti aszfalt burkolat* létesítése tárgyában. 6. Keresk. ügyi m. kir. miniszterium rendelete az 1901—1902. évi *közüti-előirányzat* felterjesztése tárgyában. 7. Keresk. ügyi m. kir. miniszteriumnak *posta palota* területének ingyen történt átengedését megköszönő leirata. 8. Vallas- és közoktatásügyi m. kir. miniszteri határozat özv. *Szellmann Győzőné* pécsi tanítónőnek a néhai férje által a városi nyugdíj alapba befizetett járulékok visszaadására irányuló felebbezése tárgyában.

9. Tanácsi előterjesztés a *vizmű kibővítése tárgyában*. 10. Tanácsi előterjesztés a *vizmű kibővítéséhez szükséges különféle munkálatok* szállításának biztosítása iránt megtartott arlejtés tárgyában. 11. Tanácsi előterjesztés a *krajcárlaktanya* kibővítése tárgyában. 12. Tanácsi előterjesztés *Hamerly Imre* és *István* pécsi lakosok a város tulajdonát képező káptalani malom megvételére vonatkozó

Voltak, kik szánakozva, mások meg nevetve nézték a dühöngőt. Ez még jobban bosszantotta.

— Oh . . . oh . . . oh! — kiáltottak a hölgyek, a kik ránéztek.

— Szegény ember — mondá néhány idősebb hölgy.

— Hé, ide rendőr! — kiáltottak a hordárok.

Tíz perccel később, a mint erős őrizet alatt az állomás előljáró szobájában volt és megengedték neki, hogy ruháit magára vehesse, a tekintélyes hivatalnok előtt végre elmondhatta az egész végzetes esetet.

— Miért nem mondta ezt mindjárt? — orditá a feldühösített állomáselőljáró és csak ugy reszketett.

— Mert nem is hagyott beszélni, maga bestia — kiáltá mr. Chucker még hangosabban.

— Minden bizonyára elszalasztotta a vonatot és a vacsorát — ordította az előljáró. Vegye ezen kudarcot leckének.

— Lecke . . . és miért? — ordítja a dühöngő Chucker.

— Miért . . . miért? hát azért, hogy máskor le ne vesse ruháját a kupéban, remélem, megértette? — válaszolá az előljáró haragosan. Aztán egy példabeszédet rögtönzött, a mely, mint rendszeren, elméletileg nagyszerű, hanem gyakorlatilag keresztül nem vihető.

ajánlat tárgyában. 13. Tanácsi előterjesztés a *budaikülvárosi megállóhely* kibővítése céljából egy felterjesztésnek a nagym. m. kir. kereskedelemügyi miniszterhez leendő intézése iránt. 14. Tanácsi előterjesztés *Angster József* szerződése tárgyában. 15. Tanácsi előterjesztés a *kereszt kocsmá* épületében levő sütő műhely bérletének átruházása tárgyában. 16. Tanácsi előterjesztés a *városi közkórház* 1902. évi költségelőirányzatának megállapítása tárgyában. 17. Tanácsi előterjesztés a f. évben megtartott *népszámlálásnál* felmerült tulajadás jóváhagyása iránt. 18. Tanácsi előterjesztés a *Krautzsák Károly* terhére elírt követelés leírása iránt. 19. Tanácsi előterjesztés *ifj. Pusztaly István* terhére hátralékként vezetett 31 kor. telek átíratási díj leírása tárgyában.

20. Tanácsi előterjesztés *Kovácsics István* és *tsai* terhére hátralékként vezetett 415 kor. 32 fill. templomalapítványi tartozás kiírása tárgyában. 21. Tanácsi előterjesztés *Horn Ferenc* terhére nevezett 12 kor. 80 fill. telek-átíratásdíj leírása tárgyában. 22. A pénzügyi bizottság és tanács előterjesztése *Papp Ferenc* és *neje* 50 kor. s jár. szegényházi alapítványi tartozásának leírása iránt. 23. Tanácsi előterjesztés, a kórházban alkalmazott *irgalmas nővérek* számának 2-vel leendő szaporítása iránt. 24. Tanácsi előterjesztés az *erdőmesteri és erdőtisztai* állásoknak a segéd és kezelő személyzet sorából a tisztviselői személyzet sorába leendő felvétele, a *kézbesítői és segédkézbesítői* állásoknak a segéd és kezelőszemélyzet köréből a szolgaszemélyzet körébe leendő sorolása, a *rendőri személyeknek* őrmestertől kezdve lefelé külön statusba való felvétele, ennek megfelelőleg a szervezeti szabályrendelet módosítása iránt. 25. Tanácsi előterjesztés a néhai *Jankovics Sándor* és *neje Höffler Teréz* szegényházi alapítványáról szerkesztett alapítói oklevél elfogadása tárgyában. 26. Tanácsi előterjesztés a néhai *Svoboda Julia* volt pécsi lakos által a *Rudolfinum* céljaira tett 1000 koronás alapítvány tárgyában.

27. Tanácsi előterjesztés a *közutak részére szükségelt fedanyag szállítmányok* átvételéhez a kövezési bizottságnak kiküldése iránt. 28. Néhai *Fodor József dr.* volt egyetemi tanár özvegyének az iránta kifejezett részvételt megköszönő levele. 29. *Kondor Béla* a felső kereskedelmi iskola igazgatójának kérelme anyagi támogatás iránt. 30. *Kammerer Ferenc* kérelme apáca utca 21. sz. háza előtt az aszfalt burkolat lerakása iránt. 31. *Dr. Zöld Sándor* kérelme Percel utca 24. sz. háza előtt az aszfalt járdának lerakása iránt. 32. *Dr. Kenessey Aladár* kórházi II. orvos kérelme ideiglenes szolgálati idejének a nyugdíj igény beszámításánál leendő figyelembe vétele iránt. 33. *Werle István* volt városi díjnok kérelme 360 korona kegydíjnak 1902. ik évre leendő megszavazása iránt. 35. *Ognenovics Draguelné* volt városi rendőr özvegyének kérelme az eddig élvezett 120 kor. kegydíjnak az 1902. évre leendő megszavazása iránt. 35. *Majerhoffer Antalné* volt városi iktató özvegyének kérelme özvegyi nyugdíj és temetkezési járulék megszavazása iránt.

36. *Istókovits Mihályné* kérvénye 120 kor. kegydíjnak a jövő évre leendő megszavazása iránt. 37. Özv. *Futó Mihályné* volt városi rendőr özvegyének kérelme 200 kor. kegydíjnak az 1902. évre leendő megszavazása iránt. 38. Tanácsi előterjesztés *Mathievics Mátyás* heg,őr szolgálati képességének megvizsgálására bizottságnak kiküldése iránt. 39. *Hevesvármegye* közönségének átirata a magyar ipar pártolása tárgyában hozott határozatainak hasonló szellemű határozatok hozatalával való pártolása iránt. 40. *Békésvármegye* közönségének átirata az állami és törvényhatósági alkalmazottak szolgálati viszonyaiban a teljes és föltétlen nyugdíj viszonyosság sürgős életbe léptetése iránt a m. kir. miniszterelnök, belügyminiszter és pénzügyminiszter urakhoz intézett feliratának pártolása dolgában.

— Talán az ablakon kidobta, — vélekedett egy hordár.

— Talán egyáltalában nem is volt rajta, a mikor beszállt, — vélekedék az előljáró.

— Megvan nekem . . . igen van, . . . — dadogta ijedten Chucker. — Sőt két pár van nálam. Hagyjon csak egy pillanatra magamra, hogy felhuzhassam. — És félelmetes tekintetet vetett az emberekre, a kik ott álltak és rábámultak.

Azonban, mialatt beszélt, egy suhanc megragadta a takarót egyik sarkánál és erősen megrántotta. Most ott állt mr. Chucker kétes toilettjében. Hangos kacajjal vegyült kiáltozás hangzott föl. A tömeg közt álló néhány hölgy az időt elérkezettnek látta, hogy őrtületes kiáltozásba és szörnyűködésbe törjön ki.

— Most azonban ki önnel, — ordított a fölig elvörösödött előljáró és Chucker megragadta a karjánál.

— De . . . ugyan . . . hadd öltözködjem föl legalább, — könyörgött az áldozat, a ki ugy érezte, hogy nemcsak a karjánál fogták meg, hanem a lábait is ugyancsak szorítják. Megpróbálkozott védekezni, azonban ez még jobban elrontotta helyzetét. Azt gondolták, kitört rajta az őrzöngés és támadói lábainál fogva kirántották a kupéból. Mint egy nehéz, esetlen tömeg pottyant a földre, aztán megfogták és a perronon át elvitték. Dühvel ütött jobbra balra s szidta a báméskodókat.

Lengyelországi levél.

Krynica, 1901. aug. 26.

Igéretemhez hiven ismét tollat ragadok, hogy utazásom további folyamáról beszámoljak a Figyelő olvasóinak.

Az orvosok és természetvizsgálók vándorgyűléséről nem írok, mert az ivatek venne igénybe, csak azt jegyzem meg, hogy temérdek előadás tartatott, de én csak a közegészségi szakosztály ülésén vettem részt, tanulni óhajtván és ismereteimet gyarapítani, melyekre otthon szükségem van.

Folyó hó 24-én délután volt Bártfa városában a záró-ülés, mely után vasútra ültünk és Eperjesre mentünk, hol a város vendégei voltunk. Vasárnap kora reggel Orlón át a galíciai Muszyna állomásra zónáztunk, hol a krynicai fődörgazgatóság várt ránk feldiszipelt kocsikkal s egy óra alatt elértük Galicia gyönyegét, a szép krynicai fürdőt, hol nagy néptömeg, lengyelek, fogadtak nagy pompával és harsogó Rákóczy-indulóval. Ezután elszállásoltak s két óraker hatalmas diszebed várt ránk.

Voltunk vagy ötvenen. A menü kitűnő volt, finom lengyel borok és francia pezsgő. Meg is indult csakhamar a magyar-lengyel barátkozás és ölekezés. Vendégszeretben a derék lengyelek még a magyarokon is tullesznek, főleg ha a vendég magyar. De lelkes hazafi is ez mind. Csak lengyelel és franciául beszélnek; németül beszélni nem chikk; de nem is igen szeretik Lajthán tuli testvéreinket, minket azonban öleltek.

Igazán jól, otthonosan éreztük magunkat. Az első felköszöntőt lengyel nyelven a fürdő igazgatója mondta a koronás királynra s ezt a közönség állva hallgatta végig. Utána *Berzevicy* Albert ékes francia felköszöntője következett, mely általános feltűnést keltett, a lengyel-magyar barátságára emelvén poharát. A Rákóczy-induló, majd a lengyel himnusz s az Isten áldd meg a magyart hangjai követték a beszédet nagy éljenzések és szlávázások között. Természetesen még több felköszöntő is hangzott el lengyel, francia, latin és magyar nyelven s a hangulat kitűnően lelkes volt.

Ebéd után a fürdő-berendezéseket tekintettük meg, este pedig fényes koszorucska (réunion) volt a mi tiszteletünkre. Persze a csárdás, meg a nagy mazur itt is kivették a maguk részét. Előkelő közönség gyűlt itt egybe s a szép lengyel nők mellett akadt velük versenyző magyar nő is egypár. Budapestről jött velünk *Viola* tanácsos bájos leányával, *Paukovich* ügyvéd leányával, *Kiss Gyula* bíró leányával s még többen. A magyar hölgyeket a lengyel urak ugyancsak megforgatták. Csak jóval éjfél után tértünk nyugalomra s másnap kezdtük meg az indulást, ki haza, ki a Kárpátokba.

A vasúti kocsikban még folytattuk az eszmecsere fontos közegészségi tárgyokról. Annyit mondhatok, hogy Pecs — egybehasonlítva más városokkal — közegészségi berendezkedés, tisztaság dolgában hazai városaink előtt a lehető legjobb hirnek örvendő s nyugodtan mondhatom, teszünk a mennyit tehetünk; ha az eredmény még nem mindenütt a legjobb, az nem rajtunk mulik. — Isten a dolgok intézője!

Dr. Czirer Elek.

Hírek

Pécsett, 1901. augusztus hó 28.

Ne bántsd a másét.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze messze tengeren, a világnak végiben; hol mikor, már elfeledtem, élt egy szegény özvegy asszony, egyetlen fiával, a kis Jancsikával.

Azt mondják, nem messze esik az alma fájától, pedig néha nagyon is elgurul tőle.

Jancsika édes anyja maga a jóság volt. Megadta Istennek, a mi az Istené, királynak a mi a királyé, a máséhoz meg nem nyult volna a világ minden kincseért sem.

De nem úgy Jancsika. Az imádságra egyébként nem gondolt, ha csak édes anyja maga mellé nem vette, akkor is, kénytelen kellett volna mondta vele, mert az esze ott kalandozott valami szomszéd gyümölcsösán. vagy gyerek pajtásai játékszerén.

Hiába intette, pirongatta Jancsikát édes anyja, azon biz nem fogott a szó. A mi csak kezeügyébe került, ha volt rá szüksége, ha nem volt, elcsente biz. Ezért a csunya szokásért aztán nem is hívták másként, csak szarka Jancsinak. De rá is szolgált ám a nevére.

Az édes anyja utóbb már sirva fakadt.

— Fiam, — szolt Jancsikához, — már szégyenlek az utcára kimenni, a kivel csak találkozom, mind ujjal mutogat rám, s azt mondja: ihun la, a Szarka Jancsi anyja. Az Istenre kérek, térj már jobb utra, mert ha félbe nem hagysz vele, hát nem vetek nagy időt, de, hogy akasztófára jutsz, olyan bizonyos, mint hogy anyád vagyok.

— Nő, ne busuljon édes anyám. — felelte Jancsika, — békét hagyok ezután a más portékájának.

Nem most fogadta Jancsika először, hogy megjavul, de nem is utoljára.

Alig, hogy édes anyja elfordult, már azon törte a fejét, kitől mit csenjen el. De hogy az egész falu ismerte már Jancsika szarka természetét, hát úgy vigyáztak az ujjára, mint a két szemük világára.

Egy reggel csak arra ébredt Jancsika, hogy nincs már mit csennie, nagyon elkedvetlenkedett, azt se mondta: befellegzett, s nem hogy az édes anyjától, de még a kapufélfától sem véve tucsut, úgy elillant szülőháza tájától, hogy hire pora sem volt, hol, merre jár.

Jancsika ezlalt csak megy, megy, mendegél, tüskön, bokron, hegyen, völgyön keresztül, végre egy kis házikóra talált utjában.

Hogy a házikó ajtaja zárva volt, Jancsika zörgetett.

— Ki az? — kérdezte egy hang belülről.

— Szegény utas, — felelte Jancsika.

— Mit akar? — kérdezték újra a házból.

— Éjjeli szállást, — felelte Jancsika, — ha nem vetnék meg a szegény ember kérését. Erre kinyilt az ajtó.

Jancsika egy nagyon, de nagyon öreg asszonyt talált magával szemben.

— Hát csak jöjj be, — szolt az öreg vak asszony, — adok szállást, meg ha éhes vagy, vacsorát is.

Jancsika biz nem mondatta magának kétszer.

Az öreg vak asszony megterítette az asztalt, majd elcsoszogott az éléskamrába s hozott jó fehér kenyeret, sonkát, szalonnát, töpörtös pogácsát.

Jancsika mig az öreg vak asszony vacsora után járt, körülnézett a szobában. Az egyik ablakban szép kalitka lógott, abban meg egy gyönyörű mátyás madár berzengette tollait.

Jancsi egy ugrással ott termelt a kalitka előtt, s ahogy kivette a mátyás madarat, gyorsan zsebébe rejtette.

Csak épen, hogy vissza ért a helyére, lépett be az öreg vak asszony.

Jancsika most neki látott a vacsorának. Akárcsak három hete nem evett volna, olyan móhon falta a sonka szalonnát.

Egyszer csak megszólal zsebében a mátyás madár:

— Itt vagyok, itt vagyok.

Az öreg vak asszony azt hitte, hogy a mátyás madár a kalitkában szolt, azért így felelt:

— Tudom, Matyikám, tudom.

De Jancsika szepegett ám, attól tartott, hogy az öreg vak asszony még majd keresi a madarát.

Kis szünet mulva a madár ismét megszólalt:

— Itt vagyok, itt vagyok.

Az öreg vak asszony azt hitte, hogy a mátyás madár a kalitkában szolt, azért így felelt:

— Tudom, Matyikám, tudom.

Jancsika még jobban megijedt, de azért meg sem mozdult.

Kevés szünet mulva harmadszor is megszólalt a mátyás madár:

— Itt vagyok, itt vagyok.

Az öreg vak asszony most már nem tudta mire magyarázni, miért kiáltja a madár folyton: itt vagyok, itt vagyok, azért így szolt.

— Hol vagy madárkám, hol?

Hogy félre vezesse Jancsika az öreg asszonyt, elváltoztatott hangon azt felelte:

— A kalitkában.

Hanem pórul járt most Jancsika. A mátyás madár, ahogy csak tudott, úgy kiabált:

Nem ott, nem ott,

Itt vagyok.

A kis fiu

Megfogott,

Ellopott.

Itt vagyok, itt,

Nem amott.

A kis fiu

Megfogott,

Ellopott.

Jancsika most uccu, neki iramodott az ajtónak, de biz' az zárva volt.

Ebben a minutában mellette termelt az öreg vak asszony s fülön csipte.

— Ide a madaramat, — szolt az öreg vak asszony.

Jancsika restelkedve adta oda.

— Hát nem tudod, te rossz fiu, — kérdé az öreg vak asszony, — hogy a másét bántani nem szabad?

— De tudom, — felelte Jancsika szemlesütve.

— Miért akartad hát ellopni madaramat?

— Nem akartam én lopni, nem is nyultam hozzá, úgy repült ez a madár magától a zsebembe, — mentegette magát Jancsika.

— A ki lop, az hazudik is, — szolt az öreg vak asszony, — most nem bántalak, hanem jegyezd meg magadnak, bárhol légy is, bármit tégy is, a jó Isten mindenütt meglátja tetteidet és akkor büntet, a mikor legkevésbé gondolod. Visszaéltél jószívűségemmel, most már csak el veled.

Jancsika szégyenkezve kullogott ki.

A mint megy, mendegél, már messziről meglát egy lovat legelészni. Csakhamar oda ért melléje, hát látja ám, hogy a ló fel van nyergelve. Óvatosan körül nézett s hogy mit sem vett észre, felült a lóra, hogy azon folytassa utját.

De alig haladt néhány lépést, előbujt a ló gazdája, egy huszár trombitás.

— Ejnye, szedte-vette kölyke, ide a lovamat, — kiáltotta a trombitás.

De Jancsika rá se hederített, sarkantyuba kapta a lovat s úgy tova száguldott, mint a szél.

A huszár trombitás erre elővette trombitáját s rákezdte a takarodót.

— Trá, trá, tradarattatta, trá, trá, tradarattatta.

Jancsika lopott lova egyet fordult s akár-hogy rángatta is a kantárszarat, neki rugtatott a huszár tábornak s a közepén úgy megállt, mint a cövek.

A huszárok körül vették a fiut s kérdezték:

— Honnan fiu?

— Jaj, jaj, — sopánkodott a pórul járt Jancsika, — minden porcikám faj.

— Hát minek ültél fel?

— Jaj, jaj, hiszen nem akartam én, de a trombitás erővel felültetett, aztán belefújt a trombitájába, erre neki iramodott ez a gebe és meg sem állt ideig.

— Hazudsz, — kiáltotta a trombitás, a ki erre szintén oda érkezett, — el akartad lopni a lovamat s a ló megfogott téged.

A huszárok most közbe fogták Jancsikát s alaposan helyben hagyták azt a részét, a melyik nélkül soha sem találták volna ki a mogyoró pálcza hasznos voltát.

Jancsika megfogadta, hogy más ember tulajdonát nem hogy elvinné, de még hozzá sem nyul ezután.

Szomoruan indult tovább.

A mint megy, mendegél, elér egy tó mellé. A tó mellett sok-sok kőmives házat épített. Jancsika oda lopódzott az épülő ház mellé s egy őrizetlen pillanatban tele rakta minden zsebét oltatlan mésszel. De akárhogy vigyázott is, az egyik kőmives mégis észrevette s elkialtotta magát:

— Lopják a meszet!

Egy szempillantás alatt valamennyi kőmives ott termett, de Jancsika sem volt rest s vesd el magad, beleugrott a tóba. Alig lubickolt néhányat, az oltatlan méssz elkezdett a zsebeiben sísteregni s csakhamar mint a tűzláng, égette testét.

— Jaj, jaj, égek, jaj, jaj, égek, — kiáltotta Jancsika kétségbeesve.

A kőmivesek meg csak nevétkék. Jancsika mindig gyengébb és gyengébben kiáltott, végre is a méssz teljesen megégette testét s szegény elmerült a vízben.

Igy jár, ki a másét bántja.

Ha szót fogadok apikának, anyikának, úgy a jövő szerdán ismét meselek. A viszontlátásra, édes kis olvasóim, pá! A magyarok Istene maradjon velünk.

Napirend 1901. augusztus 29-én.

Naptár: csütörtök, augusztus 29. — Róm. kath.: János. — Prot.: János. — Görög-kel. (aug. 16.) Dioméd. — Zsidó: Elul 14. — Nap két 5 órakor; nyugszik 6 óra 29 perckor. — Hold két 5 óra 57 perckor délután; nyugszik éjjel 4 óra 24 perckor. — Holdtölte 9 óra 21 perckor este.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változékony, hűvös idő, elvéve csapadék várható.

Vissza a vincellériskolában d. e. 8 órakor.

A díszítőbizottság ülése d. e. 10 órakor a városházán.

A szinügyi albizottság ülése d. u. 5 órakor a városházán.

— (**Augusztus 29.**) A mohácsi vész évfordulóján holnap Mohácson az emlékkápolnában tartandó egyházi emlékünnepegy sorrendje a következő: reggel 7 órakor kis mise, utána horvát szentbeszéd (tartja *Zsifkó* Mihály petrievcei segédlelkész); 9 órakor kis mise, utána német szent beszéd (tartja *Scharfenberger* János püspöklaki plébános); 10 órakor magyar szentbeszéd (tartja *Kain* Abel báttaszéki káplán), utána ünnepélyes szentmise; délután 3 órakor litánia az emlékkápolnában. — Ezzel kapcsolatban fölemlítjük, hogy a »Mohácsi Iparosok Olvasóköré«-nek ifjúsága nagyon dicséretre méltó mozgalmat indított meg a »Kör« kebelében, mely azt célozza, hogy Mohács polgársága a város téreiu 1526. évi augusztus hó 29-én lezajlott világtörténelmi fontosságú esemény emlékét a csata évfordulóján az eddiginél fényesebben, múltóban megünnepelje. E szerint aug. 29-én délelőtt 9 órakor gyülekeznek a »Kör« tagjai s az ünnepélyen résztvenni akaró közönség a kör helyiségében; 1/10 órakor az összes közönség nemzeti lobogó alatt ünnepélyes me-

netben vonul a kálvárián levő emlékkápolnához; a menethez csatlakoznak az önkéntes tűzoltók és a hadastyánok is. A »Mohácsi Földmivesek Olvasóköré«-nek dalárdája a magyar szentbeszéd előtt Kölcsey »Hymnuszá«-t, a szónoklat után pedig a Szózatot énekl. Este 8 órakor az »Iparosok Olvasóköré«-ben halvacsora (egy teríték ára 1 K 40 f); utána *Sereghy* László tart a nap jelentőségét ecsetelő emlékbeszédet. Az emlékbeszéd előtt és után ismét a nevezett dalárda fog énekelni. Az ünnepélyt tabló fejezi be, mely azt a történelmi jelenetet ábrázolja, midőn *Perényi* Ilona a mohácsi csatásokon elvázott hőstököt eltakarította.

— (**Háziezredünk a nagy hadgyakorlaton.**) A pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred ma reggel vonult el Sásdról Nagyberkibe, honnan Kaposvárra menetelnek. Itt jövő szeptember hó hatodikáig időznek katonáink, s hatodikán reggel Pécs felé veszik utjukat, folytonosan brigád és divíziógyakorlatokat tartva. Szeptember hó tizenegyedikén érkeznek csapataink Pécsre, itt tizenkettedikéig maradnak s ekkor vonulnak el a görcsönyi királygyakorlatokra.

— (**Esküvők.**) *Keresztény* János, az »Óróngyalhoz« címzett gyógyszerész tulajdonosa, ma tartotta esküvőjét Trencsénben *Mertha* Stefániával, özv. *Mertha* Józsefné leányával. — A somogy megyei Mosdóson őgróf *Pallavicini* Ede és neje szül. *Majláth* Etelka leányát, *Edina* őgrófnőt oltárhoz vezette gróf *Zichy* Rafael, gróf *Zichy* Jenő képviselő és nejének, *Redern* Herminnek fia. A polgári házasságot a nagyberkii anyakönyvvezető köztötte meg. Az egyházi szertartást gróf *Majláth* Gusztáv Károly erdélyi püspök, a menyasszony nagybátyja végezte, megható szónoklat kíséretében, *Döbrössy* Alajos, tanítóképezdei igazgató, tb. kanonok, a *Majláth*-család volt nevelőjének, a mosdósi, aszalai és igali plébánosoknak segédkezése mellett.

— (**A szigeti-külvárosi iskola beosztása.**) A közelmúltban hirt adtunk olvasóinknak arról, hogy az új szigeti külvárosi iskola berendezési munkálatai rohamosan közelednek a végbejezés felé, akkor azonban még a tantermek osztályonkénti beosztása nem történt meg. — Mint értesülünk, a szigeti külvárosi iskola földszinti részének hat tantermét a nyugati oldalon a négy fiú osztály az északi oldalon a két városi ovoda foglalja el. — Az első emeleten a hat leány osztályt helyezik el. A második emeleten a most a szigeti külvárosi iskolában ujonnan nyitott ötödik osztály foglal helyet, míg a második emeleti többi tantermeket a jövő évben minden valószínűség szerint szükségessé váló párhuzamos osztályok részére tartják fenn.

— (**Ágoston napja.**) Ma volt Ágoston napja, mely alkalommal a budai külvárosban bucsut tartottak. Már kora reggel az ily bucsuk hagyományos mézes-kalácsos sátraikat állították fel az Ágoston-téri templom előtt, melyben ünnepi mise volt. A ünnepi misét *Károly* Ignác, apátplébános celebrálta.

— (**Szinügyi bizottsági ülés.**) A város szinügyi albizottságát *Krasznay* Mihály elnök holnapra (csütörtök) délután 5 órára ülésre hívta egybe a városháza polgármesteri helyiségébe. Az ülés tárgya lesz: a

színház bérbeadására vonatkozólag a pályázati hirdetmény megállapítása.

— (**Személyi hir.**) *Reek* György, városi tanácsnok, a fogyasztási adóhivatal vezetője, ma reggel szabadságáról, melyet Rómerbadban töltött, hazaérkezett.

— (**A belvárosi templom restaurálása.**) Lassan, de biztosan, (s ez a sok tekintetben nagy felelősséggel járó munkálatnál helyénvaló is) haladnak előre a belvárosi templom restaurálásának előkészületeivel. — A kupoláról már leszedték a rozszant bádogtövést s a torony is körül van véve állványokkal. Ma délután két órakor pedig a kupola tetejéről a gömböt és a csillagot bocsátották le. A mindkettő leszedése nagy néptömeg kíváncsi érdeklődése mellett ment végbe.

— (**Utcaseprő és mézszáros legény harca.**) Ma reggel a Munkácsy-utcában verekezés volt *Herceg* Mihály utcaseprő és *Kular* Szilárd, mézszároslegény között. A mézszároslegény — állítólag — kocsiával keresztülment *Herceg* seprűjén, a mint az a kocsiuton separt. *Herceg* erre összeszidta *Kulait*, a ki kocsijáról leszállva, egy hámfával ment neki s úgy a nyakára vágott, hogy *Herceg* eszméletlenül terült el a földön. De az ütés szerencsére nem volt súlyos s nem okozott nagyobb bajt. A rendőrség különben az ügyben megindította a vizsgálatot.

— (**Egy légycsipés áldozata.**) Azoknak, kik minél több bizonyítékot óhajtanak gyűjteni arra, hogy az emberi élet mennyire gyarló s hogy mi emberek tényleg nem vagyunk azok a hatalmas, erős lények, kiknek bennünket a teremtés törvényei alapján feltüntetni óhajtanak, bizonyára érdeklődéssel fogják olvasni ezt a hirt, mondván: »Ime! A nagy és hatalmas embert megölte a légy!« *Boros* József, újbányai lakossal történt meg a végzetes szerencsétlenség, hogy egy a kezén volt nyitott sebre, álmában talán, vagy nem tudni, hogy, egy légy szállt rá és megfertőzte a sebet. Ennek folytán a gazda keze csakhamar megdagadt s dacára annak, hogy mihamarabb orvosi gyógykezelés alá vették, *Boros* József néhány nap múlva vérmérgezés következtében meghalt.

— (**Ibolyák a Jakab hegyen.**) Szinte benne van már a levegőben az a lágyan hűvös lég árnyalata, melynek nyomán a kellemetlen őszi szelek haladnak, rövid idő kell még csak ahhoz, hogy ránk köszöntsön hivatalosan a szüret ideje s ime, ma arról kaptunk hirt, hogy egy kiránduló társaság tegnap ibolyát talált a Jakab-hegyen. Láttuk a kis virágokat. Olyan szinte betegesen halványok a szirmai, olyan kicsinyke az egész virág, hogy az ember majdnem elérzékenyedik láttára s mégis valami sajátságos öröm két az ember lelkében, valami sejtelmes érzés, mikor szeliden terjeng szét a kis virág kelyhecskéje körül a lágy ibolya illat, ilyenkor a vérperzselő nyár végén, a hűvös őszi küszöbén . . .

— (**Megverték az országuton.**) Ugy látszik, még egyre tartanak az országuti kedélyeskedések, melyeknek hősei éretlen fickók, kik valami furcsa kedvtelést találnak abban, hogy »utonállót« játszanak. A n. peterdi országuton történt, hogy két éretlen suhanc

megtámadta Heiver József gazdálkodót, egy hatvan esztendőes embert, kit földre tepertek, megvertek, s aztán kereket oldottak. A megvert gazda panasza folytán most nyomozzák az ismeretlen kedélyeskedőket.

— **(Lajos-napja.)** Kossuth Lajos nevenapját az idén is kegyelettel ünnepelték meg az egész országban. *Szegsárdi* levelezőnk írja, hogy az ottani polg. olvasóköri társas vacsorát rendeztek és több beszédben áldoztak Kossuth Lajos emlékezetének. Az első beszédet *Boda* Vilmos orsz. képviselő mondotta. — A *siklósi* »Ellenzéki kör« mint minden évben, úgy az idén is fényes társas lakomával ünnepelte meg Kossuth Lajos elhunyt nagy hazánkfiának névünnepeit. A társas lakomán a körnek szeretett elnöke, *Jantsits* Sándor, szép, lelkes szavakban emlékezett meg e napról, mint olyanról, melyet minden pártérdektől eltekintve Kossuth emlékének szokott szentelni a hálás hazafiúi kegyelet.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 28-án reggel 6 órakor a tettyei vitzartóban 920, az ellentartóban 975 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 935 köbméternek találtatott.

— **(Életunt kintornás.)** Azt hisszük, hogy nem valami csudálatos dolog, ha egy szegény kintornás megunja az életét, melyben az ő számára kétségkívül több tövis, mint rózsza terem, mert bizony a sipládából előtörő pöfögő, sikoltó hangokért nem igen fizetnek az emberek. A verki a kis gyermekek mu-

szikája és őtlük bizony csak kevés pénzt lehet keresni. Nos hát Hanswald János, csehországi illetőségű, pécsi lakos, kintornás is megunta azt a nyomoruságos életet s jobb dolog hiányában mosószódát olvasztott fel a vízben s megitta. Tettét azonban idejekorán észrevették s így még sikerült a szegény kintornást megmenteni a megunt élet számára.

— **(A szőlő-szarkák.)** Nem óhajtjuk ezzel a furcsa című állatkával gazdagítani az állatvilág lakóinak tekintélyes számát, csupán a »házsarka« nevű tolvajok elnevezése nyomán haladva, oly, eddig természetesen ismeretlen alakokról szól a nóta, kik abban lelnek szórakozást, hogy a város területén levő szőlőskertek gyümölcsét dézsmálják meg. És ez bizony bűnös cselekedet, nem is annyira az ellopott gyümölcs csekély értéke miatt, hiszen a ház előtti kertekben, a városban nem sok szőlőt termelnek, hanem inkább azért, mert tolvajlásuk közben a tőkék letaposása, az erőszakos szüreteléssel több kárt okoznak, mint a mennyi hasznot önönmaguknak hajtának. Több városi kerttulajdonos panasza folytán a rendőrség most nyomozza a szőlő-szarkákat.

— **(Talált kutya.)** A szigeti külvárosi katonai gyakorló-téren egy barnaszőrű kutyát találtak. — A megtaláló kéri, hogy a kutya gazdája a rendőrségnél jelentkezzen.

— **(A vakáció vége.)** Haldoklik a vakáció, még csak néhány nap és városunk ismét megnépesedik, jönnek vissza a diákok. Pedig azok nem is örülnek neki annyira, még

úgy érzik, mintha tegnap, vagy tegnapelőtt zárult volna be mögöttük az iskola kapuja. Ott pihentek a szülői házban, édes, gyermeki gondatlansággal, oda fektették kifáradt fejüket az édes semmittevés aranyos párnájára, hanem most mindennek vége. Bucsut kell mondani a falunak, az erdőnek, a mezőnek, a szülői háznak. Elő kell venni ismét a sutba tett könyveket, miket már belepert a por. Oh hány sóhaj száll el ilyenkor a diákok ajkáról, milyen nehezen válnak el szeretteiktől, de menni kell. Nincs máskép. Ismét küzdeni kell tíz hónapon keresztül. Majd csak kiállják, keresztül szenvedik ezt az esztendőt, a hogy a többit is.

— **(Valami a Megye-utca kövezéséről.)** Már vagy két hete, hogy javítgatják a Megye-utca kövezetét, amely ugyan csak rossz állapotban volt. Ráfért, hogy helyreigazítsák. Nagyon elhanyagolt állapotban volt az már. Gidrős-gödrös volt. Hanem az a javítás, a mit csinálnak, semmit sem ér. Kár volt belefogni. Ugy is hagyhatták volna, mert most is csak olyan, a milyen volt. Fölszedték a köveket és a mikor újból lerakták, nagy réseket hagytak a kövek közt, a mit nagy ügyességgel homokkal szórtak tele. Ezzel akarták a réseket teletömni. Hanem az eső kimosta és így most lazán állnak a kövek. Pár helyen már föl is szedték újból s megint lerakják, de megint csak úgy, a hogy előbb. Kár volt azért pénzt kidobni. A kocsi ki-mozdítják a köveket a helyükből, hanem mi pécsiek már megszoktuk ezt. Senki felé se

ban szemügyre vette, abban Hegyháthy kamarást vélé felismerhetni. Oly ijesztő oly idegmeresztővé tette ez a felfedezés, hogy e lelki affectio következtében felébredt s maga előtt látta anyját, — Éva asszonyt.

Sándor tágranyilt szemekkel, homlokán a hideg veríték nedvével bámult a jelenség elé.

— Ne nézz oly ijedten reám édes Sándor fiam! — mondá halkán az asszony — magunk vagyunk, ne félj édes, mond csak láttál mindent? És az asszony egész arca le, — telt kebléig lángpirban égett.

— Csak midőn csók . . .

— És ?!

— És hogy a fürdőszobába . . .

— Szeretsz édes fiam? — Éva asszony reszketve kérdé már a fiut.

— Óh édes jó anyám — ne féljen semmit. Ugye nem fog reám soha sem haragudni . . . lássa . . . én nem tehetek róla . . .

— Esküszöm édes Sándorom . . . sőt jobban foglak eztán szeretni. Hálám örök lesz, mivel megvallom, nagy veszedelemből mentettél ki. Majd találok utat, módot, hogy elmondhassam néked mindazt, mit tudnod kell s akkor szegény jó gyermekem nem fogsz engem oly ridegen megítélni, hanem egyenes jó sziveddel szánni fogsz. Most pedig légy csendesen, maradj feküdni s előbb fel ne kelj, míg tökéletesen jól nem érzed magad. Esztinek már szóltam, hogy könyveket hozzon, szórakozzál szegény gyermekem. Most Isten veled s bocsáss meg.

— Óh édes, édes anyám! — sóhajtá Sándor, midőn Éva asszony fölé hajolt s annak lázas, felcserepesedet t

— Eszti kérlek, adj egy kis ecetet, e pillanatban rosszul lettem; de csak hamar. — Ezzel Sándor rajztáblájához vissza ment s közel ahhoz leült.

Nemcsak Eszti, ki bizonyos ellenszenvvel viseltetett Sándor iránt, hanem a szakácsné és szolgáló is, sőt Juci, a szobalány siettek Sándorhoz, annyira körülvéve azt, hogy az éppen belépő öreg nem képzelhetett egyebet, mint, hogy Sándor fiának valami komoly baja történt.

— Mi az, az Istenért? félre ha mondom, hadd lássam mi az? Mi történt?

— Legyen nyugodt édes papa, semmi, semmi bajom már; csupán egy kis rosszullet.

— Hala Isten! De komolyan mondd? Mindazonáltal menj és feküdj le iziben. Azt hiszem nem fog ártani, ha lefekszel.

— Eszti, Rézi, nézzetek utána, hogy jó erős borlevest adjatok Sándornak.

— Képes vagy magad szobádba menni? No csak menj; nekem úgy rémlett, mintha a méltóságos ur ide jött volna, nem láttad?

— Nem láttam. (Nem is hazudott.) Alighanem édes mamával a szalonban lesz.

— A szalonban? Hát Eszti te nem láttad? — kérdé csodálkozva Leopold.

— Én sem láttam; de hisz én a konyhában voltam kicsit trécselni.

Sándor lefeküdt szobájában. A fürdőszoba kulcsát párnái alá, a raktár kulcsait pedig éjjeli szekrényére tette. Sándor sohasem volt még beteg. A mai esetenél látta csak azt a nagy szeretetet, melylyel hozzá viseltet-

néz a munkának, csinálhatják, a hogy akarják; a végén csak fizetnek. Mit törődnek azzal, milyen munkát díjaznak. Elég az, ha megcsinálták, hogy hogyan, nincs arra gondjuk.

— **(Névmagyarosítások.)** *Schwarcz* Pál csurgói illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Agoston«-ra és *Weinberger* Pál csurgói illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Vadász«-ra kért átváltoztatása belügyminiszeri rendelettel megengedett.

— **(Képviselőválasztás' mozgalmak.)** A szalántai kerület 48-as függetlenségi Ugron-párti képviselőjelöltje, *Vajay* István, e hó 25-én kezdte meg körutját a kerületben. Vasárnap tartotta meg programbeszédét Hird és Hosszú-Hetény községeiben. — Illetékes helyről jelentik, hogy a *pécsváradi* kerület függetlenségi és 48-as pártjának jelöltje *Jeszenszky* Ferenc lesz, a ki eddig a szentlőrinci kerületet képviselte. Kossuth Ferenc az ő jelöltségét támogatni megy a kerületbe, nem pedig *Egry* Dezsőt.

— **(Megverte a szeretőjét.)** Tegnap este ugy 10 óra tájban nagy csetepatét rendezett a Kálvária-utcán egy legény, meg egy lány. A hogy talákoztak egymással, a leány mindjárt kérdőre vonta a legényt, hol volt vasárnap, ő várt rá. Ugy hallotta, egy másik lánnyal mulatott künn a ligetben. A legény tagadta, hanem a lány nem engedett belőle, jó hangosan szidni kezdte, mit a legény eleinte csak békésen hallgatott, hanem aztán kifogyott a türeime és ő is kiabált. Most már mindegyik a másikat tul akarta

kiáltani, mi verekedésre vezetett. A legény megunt a leány kardoskodását, odavágott hozzá. A leány vissza. Persze erre a zajra néhány szomszédos házból a lakók előjöttek és szétválasztották a két dühöngő szerelmezt. Aztán egymásra borultak, megcsókolták egymást a lakók nagy mulatságára és megbékülten odább mentek.

— **(Az elszállásolási bizottság ülése.)** A király szeptember 18 diki látogatása alkalmára kiküldött elszállásolási bizottság ma délután 4 órakor ülést tartott a város háza közgyűlési termében dr. *Kelemen* Mihály elnöke alatt. Az ülésen résztvettek *Tichy* Ferenc dr., első aljegyző, *Zsiga* László, *Eizer* János, *Egry* Béla, *Stern* Károly, *Reeh* György tanácsos és *Trixler* Aladár, helyettes szállásmester. Az ülésen bejelentették, hogy *Tolnavármegye* küldöttsége szeptember 17-én jön Pécsre gróf *Széchenyi* Sándor főispán vezetése alatt. A küldöttség tagjai gróf *Apponyi* Géza gróf *Apponyi* Sándor, *Csapó* Vilmos, *Döry* Pál alispán, *Kovács* Sándor, *Simontsits* Elemér főjegyző, *Stankovánszky* János és dr. *Vosinszky* Mór apát. *Ujvidék* küldöttsége *Péter* Pál főispán vezetése alatt *Adamovits* Sándor, *Brunner* Ede, *Csirics* Milán, *Demetrovics* Vladimir, *Papp* Ignác főrabbi, *Rohonyi* Gyula képviselő, *Szlávy* János és *Sztratimirovics* Iván. *Zombor* küldöttsége *Haucke* István, *Zákó* István képviselő, *Koczkár* Zsigmond közjegyző, és *Grüner* Samu földbirtokos. — Az udvar közvetlen környezete a kanonoki házaknál lesz elszállásolva; tehát főképen a küldöttségek el-

szállásolása a bizottság feladata. A fentebbi küldöttségeken kívül Somogy megye, Szabadka, Baranyamegye és Bács megye küldöttségeivel együtt hatvan-hetven lakásra lesz szükség. A szállókban és magánházakban fogják a vendégeket elhelyezni s egyelőre az elszállásolás tervét ma csak nagyban dolgozták ki.

— **(A jogügyi bizottság ülése.)** A város jogügyi bizottsága ma délután 3 órakor ülést tartott *Majorossy* Imre, polgármester elnöke alatt a polgármesteri helyiségben. A bizottság tárgyalta a városnak a pályaudvar kibővítéséhez való 84 ezer forintos hozzájárulási ügyét. Az ülés lapunk zártakor még nem ért véget.

— **(Nagy szőlőlopás.)** Siklósról írja levelezőnk, hogy *Jancsics* Sándor, ottani bortermelő szőlőjében nagy lopás történt. Vagy háromszáz korona értékben loptak el szőlőt a tolvajok, kik többen lehettek. Már öt tettet el is fogtak, kik be is ismerték a lopás elkövetését.

— **(A magyar királyi főjelző)** hivatal által megvizsgált és annak próba jelzésével ellátott finom arany óra-láncok sok százféle gyűrű, legszebb karkötők, finom és valódi briliáns gyűrűk s fülbevalók a legdivatosabb alakban, továbbá rendkívül gazdag választék hosszú női láncokban, melyek legdivosesebben vannak készítve és igen jutányosan számítva, *Schönwald* Imrénél kaphatók. — Ugyanott mindennemű javítások legjobban készíttetnek.

tek. Igaz, hogy a fiatal tapasztalatlan lelkének jól esett a szeretet e nagy összességét éreznie, de a nagy izgalom, mely ezelőtt egy órával gyenge lelkét hatalmába keríté, nagyon uralta még, semhogy azt kellőleg méltányolni képes lett volna. Ehhez járult még a félelem, hogy másnap, ha fogadott anyja nem jó ágyához s annak nem kézbesítheti a fürdőszoba kulcsát, Leopold mester gyanút keltene a lezárt ajtó s a hiányzó kulcs. Nem kevésbé feszélyezte egyenes lelkét az elkövetett bázasságtörés azon oldala, hogy mikép álland majd Éva asszonnyal, fogadott anyjával szemben.

Tünődései során azonban majdnem felsikoltott örömeiben, midőn *Taplós Muki* az öreg legény lépett szobájába. Hisz *Muki* bácsinak odaadhatja a kulcsot s az bizonyára hallgatni fog s azzal egy gondjával kevesebb.

— Nos, kis betegem, — kérdé részvétkifejezésre torzítva himlőhelyes csunya arcát a becsületes öreg fiu — mi baj? Talán rajzolásod közt valami festéket torkoskodtál, vagy tán a kurmintintát hajtotad fel. Aligha úgy lesz, mivel az ajkad inkább arra vall, hogy ultramarinnal eltél he?

— Édes *Muki* bátyám tegye ezt hamar a zsebébe s oly hamar, ahogy csak teheti, tegye a fürdőszoba zárába . . . ne kérdezzen semmit, majd ha felépülök elmondom . . . nagyon kérem menjen azonnal s jöjjön aztán vissza. Hanem az Istenért vigyázattal tegye, senkinek sem szabad látni, sem tudni, ugye megígéri kedves *Muki* bátyám?

— Nyugodt lehetsz, hanem *Sándor* öcsém, te veszedelmesen hasonlítasz egy don *Juan*hoz, vagy *Rocam-*

bolehez, különben akarhogy van — ilyen huncutnak nem hittelek volna — azonban megyek már, megyek.

Sándor most már nyugodtan hagyatlott vissza ágyába s bágyadt szemekkel tekintett az átellenben levő ablakon keresztül a hólepte utcára.

— Csak jönne, csak jönne! — sóhajtott szegény fiu magában.

A másik percben ugyancsak sóhajtotta:

— Bár csak ne jönne, bár ne kellene többé látnom.

Érezte, hogy menten kileli a hideg, ha *Éva* asszony szép bűnös szemei köze kell tekintenie. S nem-e fogja ezek után őt gyűlölni, hogy e veszélyes mély titkát ő a gyermek, az ő fogadott gyermeke tudja, vele közösen bírja? Nem-e keserves lesz ezután élete ebben a házban, melyben oly sok jót élvezett, ahol édes gyermekként bántak vele? De hát mit csináljon? Hisz ő nem oka, nem kutatta, nem leste meg e titkot! Hiszen ha ez az asszony ezt megfontolja, nem haragudhatik reá, sőt! Vádolta magát, a következő percben meg igyekezett magát megnyugtatni.

Ez áldatlan lelkiharcban aztán kimerült s egy mély sóhajjal elszenderült.

Zavaros ijesztő álmak környékeztek. Maga előtt látta az asszonyt. Felső teste meztelen volt; szép szemeiből gyilkos törként lövelt feléje a gyűlölség mérgező s élő gyilokzápóra. Gyönyörű fehér keblét vékony ezüst háló fedé s ez imádandó test egy délceg paripával volt összenőve. Ez a centaur ijesztgeté, rémitgeté *Sándor* álmát; de akkor, midőn az asszonnyal egybenőtt paripát job-

Idegenek Pécsen.

— Augusztus hó 26 —

Aranyhajó-szálló. Polatszek Vilmos, utazó, Bécs. — Conigi Dondana és neje, Milánó. — Reiner Ignác, utazó, Bécs. — Kornits Dusán, utazó, Eger. — Brand Emil, utazó, Bécs. — Rudolf Péter, tanító, Kaán. — Szinger Adolf, utazó, Bécs. — Sipos Lipót, utazó, Budapest. — Kibel Mór, utazó, Budapest. — Abláth Oszkár, utazó, Budapest. — Reichenberg M. utazó, Frankfurt. — Dosthal N., Gráz.

Vadember-szálló Kutschera Vilmos, főmérnök, Eszék. — Szendrey István, igazgató, Budapest. — dr. Fáy Aladár, miniszteri tanácsos, Budapest. — Schwarz Náthán, utazó, Budapest. — Mautner Ferenc, utazó, Budapest. — Koszta Arnold, utazó, Budapest. — Gurkenbach Fülöp, utazó, Budapest.

Mátyás-király-szálló Dévai Lajos, aljárásbíró, N. Kanizsa. — Kerner József, szállodas, Eszék. — Brikoy János, kereskedő, Eszék. — Hejás Zsigmond, rcf. lelkész, Komló. — Szigety Mihály földhírlő, Gige.

Nádor-szálló. Turák Sándor, tanító, Felső Iregh, — Cegléd Gyula, karnagy, Sopron.

Vadászkürt-szálló. Hüttler Ferenc, pincér, Budapest. — Makó Rezső, pincér, Budapest. — Borsický Ernő, pincér, Pécs. — Szelcs István, pincér, Budapest. — Unger Pál, pincér, Budapest.

Magyar király-szálló. Ambrus József hivatalnok és neje, Szent Gotthard.

— Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaik mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.

Törvénykezés.

§ Az Örley-Krecsányi pör. Ösmeretes az a pör, melyet Örley Flóra indított Krecsányi Ignác szinigazgató ellen. Krecsányi néhány év előtt szerződést kötött az énekesnővel, de első föllépte után a szerződést fölbonthatia. Örley Flóra erre 11,000 korona kárterítési összeg erejéig bepörölte Krecsányit, nemcsak elesett jövedelme fejében, hanem erkölcsi veszteség tekintetéből is. A budapesti törvényszék előtt lefolyt tárgyalást igen nagy érdeklődés kísérte, mert az énekesnőnek a törvény előtt próbát kellett énekelnie. Az elsőtoku ítélet Krecsányinak adott igazat s a színésznőt keresetével elutasította. Erre ő föllebezett s a tábla az ő álláspontját fogadva el helyesnek, a kereseti összeget részére Krecsányival szemben megítélte. Most döntött az érdekes pörben a kuria, a mely helybenhagyva a tábla ítéletét, Krecsányit kötelezte arra, hogy úgy a 11 ezer koronát, mint a fölmerült költségeket fizesse meg. Krecsányinak összesen valami 16 ezer koronát kell fizetnie. Örley Flóra, ki Pécsen is igen kedvelt szubrette énekesnő volt, most szülővárosában, Nagyváradon van szerződve.

T a n ü g y.

(Polgári leányiskola megnyitása Siklóson. Siklós és vidékének közönsége örömmel veszi tudomásul, hogy Siklóson szept. hó elején Nikolics Deszanka tanítónő, intézetulajonos magán polg. leányiskolája, Rédei Károly polg. fiúiskolai igazgató igazgatása alatt megnyílik. Nagy hasznát veszik e szép jövő elé néző iskolának, mert ezáltal nem csak a város anyagilag és szellemileg fog emelkedni, hanem a szegényebb szülők gyermekeinek lehetővé van téve, hogy otthon ta-

nulhatnak minden nagyobb anyagi áldozat hozatala nélkül. A beiratás augusztus 30., 31. és szeptember 1-én lesz megtartva. A községi polg. fiúiskolánál a beiratások szeptember 2., 3., 4., 5.-ik napjain lesznek.

T Á V I R A T O K.**— Szücssegédek mozgalma.**

(A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti szücssegédek mozgalmat indítottak, hogy minden műhelyben behozzák a *tízórai munkaidőt*. A nagyobb műhelyek megadták a kérelmet; a kisebbek ragaszkodnak a régi tizenegyórai munkaidőhöz. Békés megegyezés céljából tárgyalások folynak, hogy megelőzzék az esetleges sztrájkot.

— **Féltik a cárt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisi távirat szerint a francia rendőrség *nagyszabású óvintézkedéseket* tesz a cári pár látogatása alkalmából, számos névtelen levél érkezett a rendőrséghez, melyek szerint *a cári pár ellen az anarkisták merényletet terveznek.*

— **Öngyilkos főhadnagy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az elesdi erdőben *Pillig* uradalmi erdőmester ma reggel *felakasztva talált egy közshadseregbeli főhadnagyot.* Az előjárásnak azonnal jelentést tett. A főhadnagnál semmi írás. Kitéte ismeretlen. Valószínűleg már tegnap este felakasztotta magát. Az esetet bejelentették a katonai hatóságnak is.

— **Párbajozó rendőrkapitány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Szabadkán *Szatmáry Árpád*, vásárhelyi rendőrkapitány, pisztolypárbajt vívott *Mukics Aurél* szabadkai orvossal. Sebesülés nem történt.

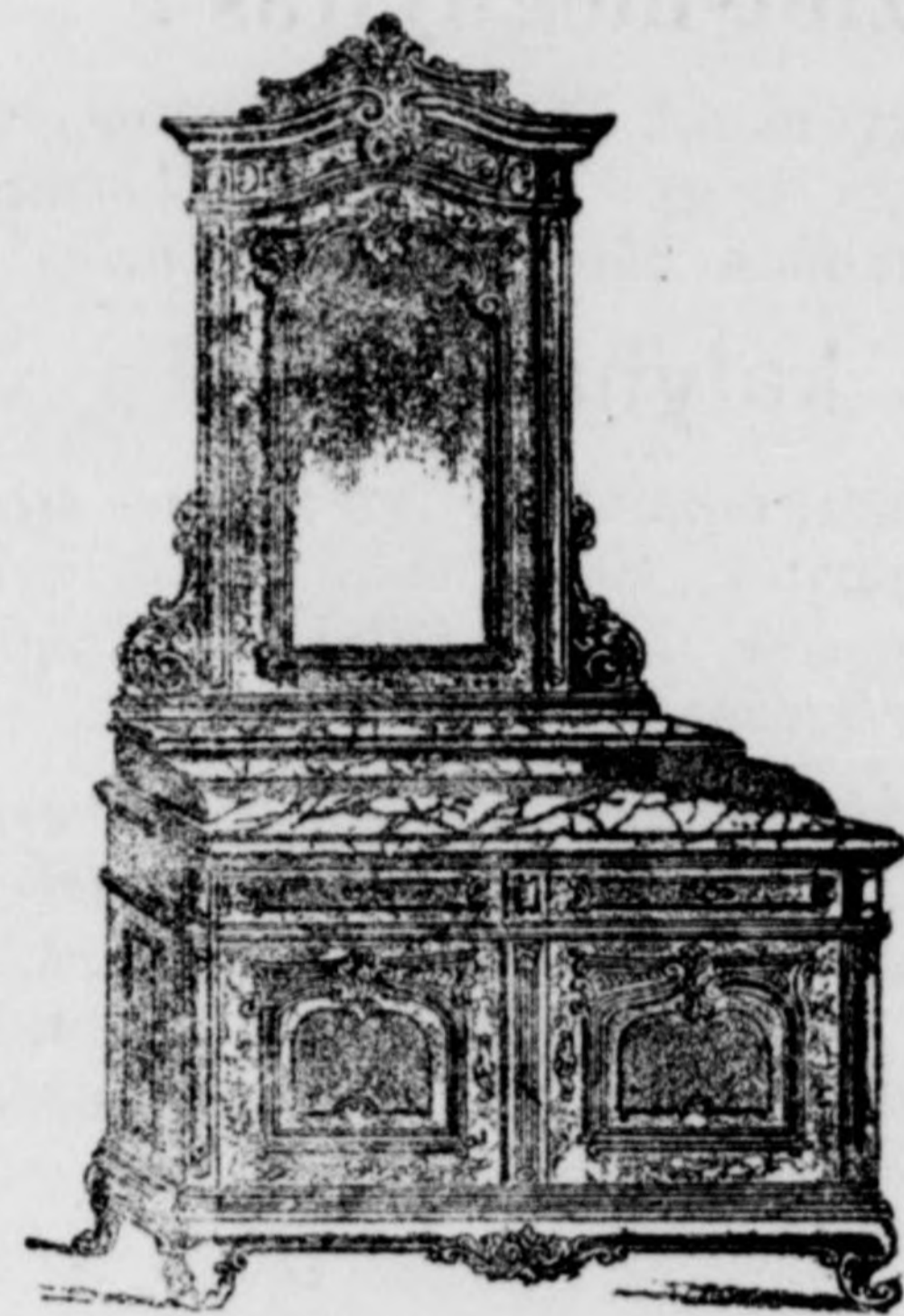
— **Falkai ügyének vég tárgyalása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Falkai László*, a sikkasztó levélhordó ügyét ma kezdte tárgyalni a budapesti törvényszék nagy érdeklődés mellett. A tárgyalás nem sok időt fog igénybe venni, mert *a vádlott mindent beismer.*

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.**Emeleti utcai lakás,**

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellékhelyiségekből**, az **Árpád-utca 33. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.
Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktara és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.

**Szülőkre
figyelmébe!**

Az új iskolai évad kezdete alkalmával bátorkodom dűsan felszerelt

fiu és gyermek

ruha-raktáramat

nagybecsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **olcsóságuk** mellett **tartósságukért** kezdekem.

Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

térfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.
Pécs, Széchenyi-tér 7.

Zongorázni tanít

és a jövő iskolai évre családja körében *kosztos tanulókat* is fogad valamint *háztanítónak, felolvasónak, magántitkárnak, levelező- és könyvelőnek* úgy *kereskedelmi és biztosítási képviselőnek*, nemkülönben *házigondnoknak* is tisztelettel ajánlkozik

Grosch Károly

nyug. tanító

Pécs, Árpád-utca 23. sz. a.

